

Romerne kapittel 6

Kapittel seks i Romerbrevet starter med et spørsmål: "Skal vi fortsette å synde så nåden kan bli enda større?" Bakgrunnen er det Paulus har skrevet i kapitlet før. Her setter han Adam og Kristus opp mot hverandre. På grunn av Adams fall, måtte de mange dø, skriver Paulus. Men nåden er uendelig mye større. "Som ett menneskes fall ble til fordømmelse for alle mennesker, slik fører ett menneskes rettfærdige gjerninger til frifinnelse og liv for alle." (5,18) Paulus skriver også at der synden ble stor, ble nåden enda større. Dette er bakgrunnen for spørsmålet i starten av kapittel 6.

Paulus beskriver så dåpen som en livsforvandlerende handling. Den oppreiser mennesker til nytt liv i Kristus. Derfor skal ikke synden herske i oss, men vi skal stille oss til tjeneste for Gud.

1. Dåpen blir i Det nye testamentet beskrevet som selve inngangen til kristenlivet. Det er dåpen som beskriver overgangen fra død til liv (6,4). Dette beskrives også flere andre steder i NT; f. eks. Joh 3,5; ApG 2,37-38; Tit 3,5. Hva bør dette bety for vår holdning til dåpen?
2. Synet på dåpen er i dag en av de tydeligste skillelinjene innen kristenheten. Hvor viktig er dette skillet? Hvordan kan vi søke å forstå hverandre bedre?
3. Hvordan kan vi stille lemmene våre til tjeneste for Gud? (vers 13)
4. Paulus snakker også om å være "slaver under synden". På hvilken måte kan dette arte seg?